

KPKREPUBLIKA SLOVENIJA
KOMISIJA ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE
VLADAVINA PRAVA | INTEGRITETA | TRANSPARENTNOSTŠtevilka: 0071-13/2017-2 23003
Datum: 16. 08. 2017Republika Slovenija
Ministrstvo za finance
Župančičeva 3

1000 Ljubljana

E: gp.mf@gov.si

ZADEVA: PRIPOMBE NA PREDLOG ZAKONA O DEMOGRAFSKEM REZERVNEM SKLADU

Spoštovani,

Komisija za preprečevanje korupcije (v nadaljevanju: komisija) je ugotovila, da je Ministrstvo za finance dne 29. 6. 2017, na svoji spletni strani http://www.mf.gov.si/si/delovna_podrocja/financno_premozenje_preglednost_financnih_odnosov_v_in_porostva/predlogi_predpisov/, z namenom javne obravnave, objavilo besedilo Predloga Zakona o demografskem rezervnem skladu (v nadaljevanju: zakon).

Uvodoma poudarjamo, da kljub temu, da zakon komisiji nalaga naloge in pristojnosti, komisija v nobeni fazi priprave zakona ni bila vključena oziroma pozvana k podaji komentarjev k zakonu, kar je v skladu z Zakonom o integriteti in preprečevanju korupcije (v nadaljevanju: ZIntPK) tudi sicer ena njenih osnovnih pristojnosti. Še posebej v tem delu izpostavljamo, da so komisiji naložene naloge pristojnosti vodenja in odločanja v prekrškovnih postopkih kar je bolj določno razvidno v pripombah k posameznim členom.

Komisija ugotavlja, da zakon v dobršni meri povzema in prevzema besedilo členov Zakona o Slovenskem državnem holdingu (v nadaljevanju: ZSD-1), sploh v delu, ki se nanaša na upravljanje korupcijskih tveganj in uporabo določb ZIntPK. Prav tako so deloma uporabljene določbe kot jih pozna zakon, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje. Vsled uporabe več že obstoječih zakonskih rešitev ugotavljamo, da besedilo zakona na več mestih pušča možnost različne interpretacije samih določb zakona glede na že obstoječo normativno ureditev, glede na samo umestitev določb v zakon in vsebinsko pomanjkljivo obrazložitev.

Kot temeljno pomanjkljivost zakona izpostavljamo, da posamezne določbe zakona ne sledijo sicer temeljnemu načelu zakona – t.j. načelu neodvisnosti, saj ne zagotavljajo samostojnega in od političnih interesov neodvisnega delovanja demografskega rezervnega sklada. Predlagana ureditev po mnenju komisije dopušča znatno možnost uveljavitve političnih interesov vsakokratne politične elite, ki obvladuje izvršilno oblast.

Slednje je tako na primer razvidno iz 35. člena zakona, ki ureja sestavo nadzornega sveta sklada. V skladu z določbami tega člena namreč nadzorni svet sklada sestavlja 9 članov, od

tega je 5 članov – kar predstavlja večino – predlaganih s strani predstavnikov vlade (3 člane predlaga ministrstvo, pristojno za finance, 2 člana pa ministrstvo, pristojno za pravice iz dela). Tveganje, da bodo na odločitve vplivali politični interesi, dodatno povečuje 38. člen, ki določa, da je nadzorni svet sklepčen, če odloča več kot polovica članov. Za sklepčnost torej zadostuje, da o neki zadevi odločajo le tisti člani, ki so bili predlagani s strani ministrstev oziroma vlade. V 2. in 3. odstavku tega člena je prevladujoč »vpliv vlade« še okrepljen. Omenjena odstavka namreč določata, da je v primeru enakega števila glasov odločilen predsednikov glas, predsednik nadzornega sveta pa je lahko le eden izmed tistih članov, ki so bili predlagani s strani prej omenjenih ministrstev.

Tukaj je potrebno navesti še 26. člen in 7. odstavek 37. člena. Slednji daje vladi možnost, da predlaga druge člane nadzornega sveta, ki sta jih predlagali ministrstvi, pri čemer zakon dopušča interpretacijo, da to lahko stori ne da bi upoštevala predloge nominacijske komisije oz. postopek izbora, ki je sicer predpisan. 26. člen zakona daje vladi pristojnost za sprejem letnega načrta upravljanja strateških in pomembnih kapitalskih naložb, ki je eden temeljnih dokumentov poslovanja sklada. S tem vlada neposredno posega v neodvisnost poslovanja sklada.

V nadaljevanju komisija podaja pripombe in komentarje k posameznim členom zakona kot sledijo v nadaljevanju.

K 3. členu

2. odstavek 3. člena določa, da mora biti komuniciranje med skladom ter državnimi organi in drugimi osebami javnega prava sledljivo. Način zagotavljanja sledljivosti se določi z internimi akti sklada. Ker besedilo zakona ne predvideva roka za sprejem relevantnih internih aktov predlagamo, da se v prehodnih in končnih določbah zakona določi rok za njihov sprejem.

K 5. členu

Načelo preglednosti naj bi bilo realizirano z evidentiranjem odločitev glede upravljanja z lastnim premoženjem. Iz obrazložitve k členu izhaja, da naj bi bila njegova izpeljava določena zlasti v poglavjih tega zakona o aktih upravljanja in o ukrepih za krepitev integritete in odgovornosti ter omejevanje tveganj za korupcijo, nasprotje interesov in zlorabo notranjih informacij. Kljub navedeni obrazložitvi, iz določb 6. poglavja, ki določajo ukrepe za krepitev integritete, omejevanje tveganj za korupcijo in zagotovitev preglednosti pri upravljanju lastnega premoženja, ne izhaja zadostna realizacija omenjenega načela, zato predlagamo, da se v zakonu izrecno uredi in določi rok za sprejem politike upravljanja naložb, kot jo opredeljuje ZSDH-1.

K 15. členu

V skladu z 2. odstavkom 15. člena mora sklad v zvezi z upravljanjem tveganj izdelati in neprekinjeno izvajati načrt upravljanja tveganj. Ker besedilo zakona ne predvideva roka za sprejem načrta upravljanja tveganj predlagamo, da se rok za njegov sprejem določi v prehodnih in končnih določbah zakona.

Ugotavljamo, da predlog zakona v 15. členu vključuje nekatere določbe, kot jih pozna zakon, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ne vključuje pa določb, ki bi skladu nalagale obveznost letnega poročanja o vrstah izvedenih finančnih instrumentov, tveganjih, ki izhajajo iz

teh transakcij ter omejitvah izpostavljenosti in metodah, ki jih uporablja za merjenje teh tveganj, kot je to denimo določeno za upravljavce pokojninskih skladov v 284. členu Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (v nadaljevanju: ZPIZ-2), obveznost poročanja o upravljanju teh tveganj prav tako ni določena v drugih določbah predloga zakona. V skladu z navedenim zato predlagamo, da se v 15. členu doda nov odstavek, ki bo po vzoru 3. odstavka 284. člena ZPIZ-2 tudi za demografski rezervni sklad določil dolžnost oziroma obveznost letnega poročanja.

K 24. členu

Zakon v 24. členu predvideva ustanovitev nepremičninske družbe sklada (iz 70. člena zakona je sicer razvidno, da bo družba nastala z združitvijo družbe D. S. U. in nepremičninskega sklada PIZ), vendar pa po mnenju komisije premalo pojasnjuje status, naloge in pristojnosti navedene družbe. Predlagatelj sicer navede, da se bo družba ukvarjala z upravljanjem nepremičnin, zaradi česar lahko sklepamo, da bo navedena družba (podobno kot družba 2TDK d.o.o.) v okviru postopkov javnih naročil izvajala *in-house* naročila, zaradi česar ne bo zavezanec po ZJN-3, kar po mnenju komisije povečuje izpostavljenost korupcijskemu tveganju netransparentnosti in negospodarnosti naročil.

Zakon za nepremičninsko družbo tudi ne predvideva posebnih postopkov izbora in imenovanja poslovodne osebe (direktorja). Navedeno je le, da se za družbo uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe. Komisija opozarja, da za nepremičninsko družbo, ki je v 100% lasti sklada, ne bodo veljale določbe ZIntPK, niti ZSDH-1, ki se nanašajo na ureditev instituta poročanja o premoženjskem stanju, instituta nasprotja interesov ter ostalih ukrepov za krepitev integritete in odgovornosti, ki jih predvideva 6. poglavje ZSDH-1. Po vzoru Zakona o izgradnji, upravljanju in gospodarjenju z drugim tirom železniške proge Divača–Koper, komisija predlaga, da se za člane organov družbe uporabljajo določbe ZIntPK ter se v 24. členu doda nov odstavek z naslednjo vsebino:

„Za poslovodne osebe družbe se poleg določb, po zakonu, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije, smiselno uporabljajo tudi določbe glede nezdržljivosti opravljanja funkcije, prepovedi članstva in dejavnosti, prepovedi in omejitev sprejemanja daril in omejitev poslovanja, ki veljajo za poklicne funkcionarje, prijava premoženjskega stanja in o lobiranju.“

Nepremičninska družba sklada je v skladu z zakonom, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije, zavezanec za izdelavo načrta integritete.“

K 35. členu

Z vidika zastopanosti različnih interesnih skupin v nadzornem svetu sklada, se nam pod vprašaj postavlja vloga delodajalcev. Res je, da so predstavniki delodajalcev v Ekonomsko-socialnem svetu eden izmed socialnih partnerjev države, vendar pa jim to samo po sebi z vidika namena vzpostavitve in delovanja sklada ne daje vsebinske legitimite za sodelovanje v nadzornem svetu sklada. Ravno nasprotno. Njihova prisotnost v nadzornem svetu vzpostavlja tveganja za upravljanje z naložbami v interesu delodajalcev, ki pa ni nujno enak interesom, ki jih mora zasledovati sklad. S tem se v zakon vgrajuje sistemske dejavnike za korupcijska tveganja pri upravljanju naložb sklada.

K 37. členu

37. člen zakona določa, da Vlada RS pred imenovanjem članov nadzornega sveta sklada na predlog ministrstva, pristojnega za finance, imenuje nominacijsko komisijo, v kvalitativni sestavi kot jo predvideva isti člen. Komisija v predlogu zakona ni zasledila natančnejše opredelitve števila članov nominacijske komisije, vrste izbirnega postopka članov nominacijske komisije, vključno s pogoji, ki jih kandidati za člane nominacijske komisije morajo izpolnjevati, predlog ministrstva bi moral biti obvezno obrazložen na način, da iz njega izhaja, ali imajo oziroma katera ustrezna znanja in izkušnje imajo izbrani kandidati. Komisija nadalje predlaga, da z vidika zmanjševanja tveganj za klientelizem in uveljavljanje zasebnih interesov tudi člani nominacijske komisije podajo izjavo o razkritju morebitnega nasprotja interesov iz 4. odstavka 37. člena.

Predlog zakona v 3. odstavku 37. člena kot podlage/kriterije za merila, ki jih pripravi nominacijska komisija za presojo kandidatov, predvideva zgolj presojo strokovnega znanja, izkušenj in veščin, potrebnih za kakovostno opravljanje funkcije. Glede na pomembnost funkcije in pretekle izkušnje Slovenije pri imenovanju v nadzorne svete, bi bilo po mnenju komisije treba kriterije dopolniti s presojo osebne integritete in poslovne etičnosti. Le na ta način se vsaj nekoliko zameji tveganje, da bodo funkcijo opravljale osebe brez integritete, ki bodo funkcijo zlorabljale za lasten interes.

Nadalje zakon predvideva, da po sprejeti odločitvi o primernih kandidatih posreduje seznam vseh kandidatov za nadzornega člana sklada ministrstvu, pristojnemu za finance. Z vidika zamejitve korupcijskih tveganj klientelizma in zagotavljanja sledljivosti in transparentnosti postopka imenovanja, je komisija mnenja, da bi morala nominacijska komisija ministrstvu podati ne samo seznam kandidatov temveč za vsakega od teh kandidatov tudi obvezno utemeljitev izbora.

7. odstavek 37. člena predvideva možnost, da Vlada ne sprejme predloga kandidatov za nadzorni svet sklada, ki sta ga podala predlagatelja iz prve in druge alineje 35. člena zakona, temveč lahko predlaga druge kandidate. Pri tem iz zakona ne izhaja, ali lahko vlada predlaga druge kandidate s seznama nominacijske komisije ali lahko predlaga neka druga, svoja kandidata. Trenutna ubeseditev člena dopušča slednjo interpretacijo, ki pa izničuje vlogo nominacijske komisije in s tem povečuje možnosti korupcijskih tveganj za klientelizem in netransparentnost postopka. Zato bi bilo treba v besedilo eksplicitno dodati, da Vlada lahko imenuje drugega kandidata zgolj s seznama nominacijske komisije in svojo obrazložitev o menjavi kandidata vsebinsko utemelji.

Glede na vse navedeno po mnenju komisije (kot je že večkrat v preteklosti v primeru obravnave postopkov kadrovanj Vlade RS opozorila) predlog zakona v trenutni obliki v tem delu znatno povečuje korupcijska tveganja klientelizma, vplivanja na postopke in morebitnih okoliščin nasprotja interesov, kar zmanjšuje kredibilnost nominacijske komisije, posledično njenega izbora kandidatov za člane nadzornega sveta sklada in nadalje poslovnih oseb sklada ter zmanjšuje zaupanje javnosti v delovanje družb v lasti Republike Slovenije, usmerjeno v zagotavljanje vestnega in poštenega gospodarstvenika z ravnarji, ki so izključno v interesu demografskega rezervnega sklada in Republike Slovenije (torej njenih davkoplačevalcev).

K 38. členu

V skladu s 35. členom imajo v nadzornem svetu večino tisti člani, ki so bili predlagani s strani ministrstva, pristojnega za finance (3 člani), in ministrstva, pristojnega za pravice iz dela (2 člana), oziroma, ki jih je predlagala Vlada RS, v primeru, da je spremenila predlog ministrstev, kot ji to omogoča sedmi odstavek 37. člena. 38. člen pa določa, da je nadzorni svet sklepčen, če odloča več kot polovica članov. Za sklepčnost torej zadostuje, da o neki zadevi odločajo le tisti člani, ki so bili predlagani s strani ministrstev oziroma vlade. Dodatno je parcialna porazdelitev moči utrjena tudi v 2. in 3. odstavku tega člena. V primeru enakega števila glasov je namreč odločilen predsednikov glas, predsednik nadzornega sveta pa je lahko le eden izmed tistih članov, ki sta jih predlagali omenjeni ministrstvi (oziroma Vlada). Zapisana ureditev potrjuje potencialno tveganje za odločanje v skladu s parcialnimi, političnimi interesi trenutne Vlade, namesto v skladu z interesom prebivalcev Republike Slovenije, katerim je sklad namenjen. Komisija zato predlaga, da predlog zakona uvede večino sedmih glasov za sprejem odločitev kot tudi sklepčnosti seje. Na ta način je vsaj nekoliko manjša glasovalna premoč Vlade.

K 40. členu

Zakon predvideva, da nadzorni svet sklada imenuje revizijsko komisijo in komisijo za tveganja, pri tem pa ne opredeljuje števila in sestave članov komisije ter načina doseganja transparentnosti imenovanja teh članov ter transparentnosti delovanja komisije. Dopuščamo možnost, da je predlagatelj zakona pri tem imel v mislih ustanovitev komisij kot jih določa zakon, ki ureja gospodarske družbe, vendar tega v 1. stavku predloga 40. člena ni izrecno navedel. S tem ponovno pušča možnost interpretacije, ki odstopa od sicer predvidenega postopka po zakonu, ki ureja gospodarske družbe.

K 41. členu

41. člen zakona govori o odpoklicu člana nadzornega sveta sklada, ki ga lahko vlada, ob soglasju njegovega predlagatelja iz drugega odstavka 35. člena tega zakona, odpokliče med drugim, »če se naknadno ugotovi, da ne izpolnjuje pogojev za imenovanje«. Trenutna ubeseditev dopušča interpretacijo, da gre za ugotovitev okoliščin, ki so bile v času nominacijskega postopka spregledane, pri čemer pa je treba vključiti tudi okoliščine, ko član po imenovanju preneha izpolnjevati te pogoje. V izogib netočnim interpretacijam komisija predlaga zapis »če se ugotovi, da ne izpolnjuje pogojev za imenovanje«. Po mnenju komisije taka ubeseditev zameji možnosti nastanka parcialnih interpretacij.

K 47. členu

Predlog člena ureja ukrepe za krepitev preglednosti poslovanja sklada, v okviru česar je predpisana proaktivna javna objava podatkov, naštetih v predlogu člena. Tako med drugim, z vidika pristojnosti komisije, predlog člena predvideva javno objavo načrta integritete in seznama subjektov, za katere skladno z zakonodajo veljajo omejitve poslovanja s povezanimi osebami. Komisija je mnenja, da je načrt integritete primarno orodje za upravljanje s tveganji, saj, če je kvalitetno narejen, izpostavlja vse ranljivosti organizacije v obliki tveganj s področja korupcije in kršitev integritete. Pri tem je komisija mnenja, da določba iz 3. odstavka 47. člena, ki podaja kriterije za prikritje podatkov iz načrta integritete (če so vanj vključeni podatki, ki so v skladu z zakonom zaupne narave ali poslovna skrivnost ali katerih razkritje bi bilo lahko resna ovira za notranje delovanje sklada ali družbe iz prejšnjega odstavka, se taki podatki prekrijejo) sicer ublaži tveganje za javno izpostavljanje omenjenih ranljivosti sklada, da pa bo tako

postopanje pripeljalo do zahtevne priprave načrta integritete za javno objavo, in javno objavo bolj kot ne samo lupine načrta, ali alternativno, izdelava načrta z mislijo na to, da bo javno objavljen in bo načrt že sam po sebi pomensko prazen. Zato, v kolikor je bil namen pripravljavca zakona z javno objavo načrta integritete prikazati zavezanost sklada k upravljanju s korupcijskimi tveganji, lahko namesto načrta sklad objavi politiko upravljanja s korupcijskimi tveganju.

Obveznost javne objave v omejenem obsegu predlog člena širi tudi na družbe v katerih ima sklad večinski delež ali prevladujoč vpliv. S petim odstavkom predloga člena se pristojnost nadzora nad javno objavo vseh podatkov podeljuje Agenciji za trg vrednostnih papirjev (v nadaljevanju: ATPV), kar pa bi po mnenju komisije v praksi lahko predstavljajo prepreke pri izvajanju takšnih nadzorov in obravnavi kršitev, zlasti upoštevajoč dejstvo, da se pristojnost upravnega nadzora podeljuje ATPV, pristojnost odločanja v prekrškovnih postopkih (61. člen) pa komisiji. Prav tako navedena rešitev predstavlja neutemeljen odstop od systemske ureditve določene z Zakonom o dostopu do informacij javnega značaja, po katerem je pristojnost tako nadzora kot odločanja v prekrškovnih postopkih dodeljena Informacijskemu pooblaščenca. Komisija zato predlaga, da se nadzor nad izvedbo določb razdeli glede na pristojnosti relevantnih državnih organov.

K 55. členu

Predlog člena določa obveznost uporabe določb Zakona o javnem naročanju (v nadaljevanju: ZJN-3) pri naročanju blaga, storitev ali gradenj. Predlagatelj v obrazložitvi člena navaja, da je namen določbe zagotoviti kar najboljše poslovanje sklada in preglednost nad njim, v skladu s temeljnimi načeli javnega naročanja. Med postopki, glede katerih bo sklad moral upoštevati določila ZJN-3, ni navedenega naročila male vrednosti, kar po mnenju komisije povečuje izpostavljenost korupcijskim tveganjem netransparentnosti postopkov, negospodarnosti naročil ter nezagotavljanja konkurence med ponudniki. Predlagana rešitev po mnenju komisije predstavlja neutemeljen odstop od systemske ureditve področja izvajanja postopkov javnega naročanja, določene v ZJN-3, ki že vsebuje tudi izjeme in mejne vrednosti, do katerih naročnikom pri postopkih nabave blaga, storitev in gradenj ni potrebno upoštevati pravil postopkov javnega naročanja.

K 56. in 61. členu

Predlog navedenega člena po vzoru določb ZIntPK (2. odstavek 14. člena) normira obveznost vključitve protikorupcijske klavzule v pogodbe, ki se nanašajo na pridobivanje naložb ali razpolaganje z njimi, za razliko od ZIntPK, ki obveznost vključitve protikorupcijske klavzule veže na višino pogodbenega zneska pogodbe in ne na vrsto posla.

Zadnja alineja prvega odstavka 56. člena določa, da so posli, povezani s pogodbo, pri katerih so podani pogoji za uveljavitev protikorupcijske klavzule oz., nični, akcesorni posli, povezani s tako pogodbo pa izpodbojni. Menimo, da takšna ureditev, ki izhaja tudi iz obrazložitve zakona (enaka je ureditev tudi v ZSDH-1), ne bo dosegla namena predlagatelja. Če je na primer poročilo dano za glavno terjatev, se avtomatično ne razširi na kondicijske terjatve v primeru prenehanja pogodbe (glej Plavšak, Juhart, Vrenčur, Obligacijsko pravo, p 1148). Zgolj formalna ohranitev veljavnosti akcesornega posla, če se ta izrecno ne nanaša (tudi) na kondicijske terjatve, ne bo koristila. Če pa se zavarovanje nanaša tudi na kondicijske terjatve, pa v tem delu po našem mnenju, ni akcesorno pogodbi oziroma ne preneha s prenehanjem osnovne pogodbe.

Če je predlagatelj zakona želel doseči cilj, da se poroštvo razširi še na kondikcijo, je treba navesti, da je pogodba nična, vsa zavarovanja v zvezi s pogodbo pa se po zakonu prenesejo oziroma razširijo tudi na odškodninske in kondicijske zahteve, ki izvirajo iz nične pogodbe.

Predlog istega člena predstavlja odmik od sistemske ureditve področja izvzetja protikorupcijske klavzule iz pogodbe, saj v nasprotju z določili 5. odstavka 14. člena ZIntPK, pristojnost odločanja o izvzetju protikorupcijske klavzule iz pogodbe daje nadzornemu svetu sklada, kar po mnenju komisije povečuje korupcijsko tveganje posega v neodvisnost članov nadzornega sveta, saj jim daje neposredno pristojnost odločanja v povezavi s pogodbami, ki se nanašajo na pridobivanje naložb ali razpolaganje z njimi. Komisija predlaga, da besedilo 56. člena zakona sledi dosedANJI sistemski ureditvi področja vključevanja in izvzetja protikorupcijske klavzule ter uporabnika napotuje na uporabo določb ZIntPK.

K 59. členu

V povezavi s pripombami k 59. členu je potrebno vzeti v ozir pripombe k 47. členu in 56. členu. Komisija meni, da le ob spremembah navedenih dveh členov (tj. 47. in 56. člena) predlog zakona lahko komisiji naloži pristojnost vodenja in odločanja v prekrškovnih postopkih, v nasprotnem primeru, pa bo opravljanje nalog dodeljene pristojnosti oteženo oziroma onemogočeno in posledično neučinkovito, hkrati pa komisija ne bo mogla prevzemati kakršnekoli odgovornosti upravljanja korupcijskih tveganj področij, ki primarno spadajo v njeno pristojnost.

Predlog zakona neodvisni in samostojni instituciji kot je komisija nalaga nove pristojnosti in obveznosti (poleg novih zavezancev za poročanje o premoženjskem stanju in izdelavo načrta integritete tudi pristojnost in obveznost vodenja in odločanja v prekrškovnih postopkih), vendar pa ne predvideva ustreznih finančnih in ostalih virov za zagotavljanje njihovega izvajanja.

K 61. členu

Ugotavljamo, da v skladu s predlagano ureditvijo komisija ni določena kot prekrškovni organ za postopke v zvezi s protikorupcijsko klavzulo pri pogodbah, ki se nanašajo na pridobivanje ali razpolaganje z naložbami. Vsled temu je potrebno ustrezno spremeniti 61. člen zakona tako, da se dodeli komisiji pristojnost za prekrškovne postopke tudi v teh primerih.

Lep pozdrav,

Boris Štefanec
PREDSEDNIK

Poslano:

- naslovníku; (po e-pošti),
- zbirka dok. gradiva.